

Lotgenoten

“Veel couveusekindjes werken later in de zorgsector. Bijzonder, toch?”

Jelka (30): “Mijn ouders kregen te horen dat ze maar beter afscheid van me konden nemen. Dertig jaar geleden zag het er voor een baby'tje dat op 26 weken werd geboren erg slecht uit. Ik was 35 cm groot en woog 933 gram. Meer dan vier maanden heb ik in het ziekenhuis gelegen, maar ik heb het gehaald. Ik ben vrij klein en mijn fijne motoriek is niet zo goed, maar ik prijs me gelukkig dat ik er zo goed vanaf gekomen ben. Vroeger werd er weinig over gepraat: je had het overleefd en dat was het dan. Van opvolging was geen sprake. Gelukkig is er intussen veel veranderd voor couveusekindjes. Ook al is het lang geleden en ken ik het verhaal over mijn eerste prille weken enkel van anderen, het is fijn om erover te kunnen vertellen bij praatgroep Cokoën. Ik vind het ook boeiend om anderen hun verhaal te horen. Het scheidt een band. Zo ontdekken we trouwens ook vreemde gelijkenissen bij elkaar. We werken bijvoorbeeld bijna allemaal in de zorgsector. Bijzonder toch?”

- **Dit heb ik geleerd van de praatgroep:**
- “Met Cokoën zijn we langsgeweest
- op de afdeling neonatologie van
- een ziekenhuis. Heel confronterend,
- maar ook heel louterend om te zien
- hoe het eraan toegaat.”
- **Dit zou ik andere lotgenoten willen**
- **meegeven:** “Ik heb voor mezelf een
- boek gemaakt over mijn moeilijke
- start, met alle cijfers en foto's die
- ik kon vinden en met getuigenissen
- van mijn ouders, grootouders en de
- dokters van toen. Wie weet werkt
- dit voor anderen ook helend.”
-
- **Meer info over Cokoën, vereniging**
- **voor ex-couveusekinderen, vind je**
- **op cokoën.org**